

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล ข้อค้นพบ และข้อเสนอแนะ

ในการศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนของการปลูกยางพาราเพื่อทดแทนการปลูกลำไยของเกษตรกรในจังหวัดลำพูน จากการศึกษาสามารถสรุปผลการศึกษา อภิปรายผล ข้อค้นพบ และข้อเสนอแนะ ได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

จากผลการศึกษสามารถสรุปผลออกได้เป็น 6 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับเกษตรกร

แนวคิดในการปลูกยางพารา จากปัญหาของปลูกลำไยที่มีต้นทุนสูง และมีการแนะนำในการปลูกยางพารา พร้อมทั้งได้เดินทางไปศึกษาดูงานจังหวัดกำแพงเพชร เชียงราย อีกทั้งทางเกษตรกรต้องการที่จะปลูกต้นไม้ที่มีอายุยืนยาว สามารถเก็บผลผลิตได้ตลอดทั้งปี อีกทั้งภาครัฐมีการส่งเสริมในการให้องค์ความรู้กับเกษตรกรที่ปลูกยางพาราในระยะเริ่มแรกของการปลูกยางพารา

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสวนยางพาราของเกษตรกร

เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดลำพูนมีจำนวนต้นยางพาราก่อนเปิดกรีดยางเฉลี่ย 81 ต้น/ไร่ ส่วนใหญ่มีกรรมสิทธิ์เป็นเจ้าของทั้งหมด แหล่งเงินทุนหลักโดยเฉลี่ย คือ เงินทุนของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 83.3 แหล่งเงินทุนสนับสนุน คือ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และคิดเป็นร้อยละ 16.7 พันธุ์ยางพาราโดยเฉลี่ยมาจากซื้อเอง คิดเป็นร้อยละ 60 จากสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง คิดเป็นร้อยละ 40 และโดยส่วนใหญ่ใช้น้ำบาดาล และบ่อน้ำตื้น เป็นหลัก เป็นพื้นที่ราบทั้งหมด

ส่วนที่ 3 ขั้นตอน และต้นทุนการปลูกยางพารา

จากการสำรวจเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดลำพูนในการปลูกยางพารา พบว่า การปลูกยางพาราในจังหวัดลำพูนนิยมปลูกยางพาราแซมในสวนลำไยที่มีอยู่เดิม จากนั้นจึงปลูกยางพาราแซมเข้าไปในสวนลำไย แล้วดูแลบำรุงรักษาพร้อมกับพืชแซมยางลำไยใน ควบคู่กันไป และเมื่อยางพาราเจริญเติบโตถึงปีที่ 3 ของปีการปลูกลำไย จึงตัดต้นลำไยขาย ซึ่งประกอบกับต้นยางพาราพร้อมที่จะให้ผลผลิตน้ำยาง เนื่องจากเกษตรกรมีการเน้นให้น้ำ และปุ๋ยบำรุงยางพาราอย่างเต็มที่ รวมทั้งการให้

แก๊สเซอร์โมนเร่งการเจริญเติบโตผลิตน้ำยางของต้นยางพาราเพื่อให้สามารถเจาะน้ำยางมาจำหน่ายได้ในปีที่ 3 โดยขั้นตอนการปลูกยางพาราก่อนเปิดกรีดยาง ดังนี้

- เนื่องจากมีการปลูกต้นไม้ก่อนการปลูกยางพารา จึงไม่มีค่าใช้จ่ายในการปรับพื้นที่ก่อนปลูกยางพารา แต่จะมีค่าจ้างเหมาขุดหลุม โดยเกษตรกรอำเภอป่าซาง เกษตรกรอำเภอแม่ทา และเกษตรกรอำเภอถ้ำ โดยเฉลี่ยค่าใช้จ่ายเหมาในการขุดหลุมปลูกยางพาราของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดลำพูน จำนวน 645 บาท/ไร่

- เกษตรกร 3 ราย ของแต่ละอำเภอมีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับวัสดุคิปลูกยางพารา ทั้งค่าพันธุ์ยางพารา ค่าปุ๋ยรองกันหลุม โดยเฉลี่ยค่าใช้จ่ายวัสดุคิปลูกยางพาราของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดลำพูน จำนวน 2,903 บาท/ไร่

- เครื่องมืออุปกรณ์ทางการเกษตรของการปลูกยางพาราที่ซื้อเพิ่มเติม ซึ่งโดยเฉลี่ยค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเครื่องมืออุปกรณ์ทางการเกษตรปลูกยางพาราเพิ่มเติมของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดลำพูน จำนวน 10,923 บาท/ไร่ ค่าเสื่อมราคา 8,370 บาท/ไร่

- ค่าแรงงานการปลูกยางพาราก่อนเปิดกรีดยางจำแนกเป็นรายปีที่ 1-3 โดยเฉลี่ยค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับแรงงานการปลูกยางพาราก่อนเปิดกรีดยางพาราจำแนกเป็นรายปีของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดลำพูน ปีที่ 1 จำนวน 4,233 บาท/ไร่ ปีที่ 2 จำนวน 2,220 บาท/ไร่ และปีที่ 3 จำนวน 2,220 บาท/ไร่

- ค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาต้นยางพาราปีที่ 1-3 โดยเฉลี่ยค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาต้นยางพาราก่อนเปิดกรีดยางพารา จำนวน 4,827 บาท/ไร่

- ค่าใช้จ่ายค่าพันธุ์ยางในการปลูกซ่อม (ต่อไร่ปีที่ 2) โดยเฉลี่ยค่าใช้จ่ายค่าพันธุ์ยางในการปลูกซ่อมของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดลำพูนจำนวน 383 บาท/ไร่

หลังจากจำแนกค่าใช้จ่ายการปลูกยางพาราก่อนเปิดกรีดยาง แล้วนั้น จึงนำมาคำนวณต้นทุนคงที่ และต้นทุนผันแปร รวมเป็นต้นทุนรวมของการปลูกยางพาราก่อนเปิดกรีดยางมีรายละเอียดดังนี้

- โดยเฉลี่ยต้นทุนคงที่ในการปลูกยางพาราก่อนเปิดกรีดยางของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดลำพูน จำนวน 8,623 บาท/ไร่

- โดยเฉลี่ยต้นทุนผันแปรในการปลูกยางพาราก่อนเปิดกรีดยางของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดลำพูน ปีที่ 1 จำนวน 23,532 บาท/ไร่ ปีที่ 2 จำนวน 7,430 บาท/ไร่ และปีที่ 3 จำนวน 7,047 บาท/ไร่

- โดยเฉลี่ยต้นทุนรวมของการปลูกยางพาราก่อนเปิดกรีดยางของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดลำพูน โดยปีที่ 1 จำนวน 32,155 บาท/ไร่ ปีที่ 2 จำนวน 16,053 บาท/ไร่ และปีที่ 3 จำนวน 15,670 บาท/ไร่

ส่วนที่ 4 การจัดการสวนยางพาราในระยะเก็บเกี่ยวผลผลิต

เกษตรกรอำเภอป่าซางมีการเก็บผลผลิตน้ำยางพาราโดยการเจาะน้ำยางจากต้นยางพารา พร้อมทั้งทำการเพิ่มผลผลิตน้ำยางให้สูงขึ้นโดยใช้ฮอร์โมนเอทธิลีนเพิ่มน้ำยาง ซึ่งสามารถแก้ปัญหาแรงงานกรีดยางไม่มีคุณภาพ กรีดยางเสียส่งผลกระทบต่อต้นยาง และเมื่อฝนตกชุกติดต่อกัน จะทำให้น้ำฝนไหลปะปนกับน้ำยางทำให้น้ำยางเสีย จึงมีการหยุดกรีดยางในช่วงฤดูฝน

ส่วนที่ 5 ขั้นตอน และต้นทุนการปลูกลำไย

จากการสำรวจเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดลำพูนในการปลูกลำไย พบว่า มีการปลูกลำไยในพื้นที่ก่อนการปลูกยางพารา จากนั้น เมื่อต้นยางพาราเริ่มสามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ จึงทำการตัดต้นลำไยขาย เหลือแต่เพียงต้นยางพาราในพื้นที่เพียงอย่างเดียว ซึ่งสาเหตุของการนำต้นยางพาราสามารถปลูกในพื้นที่ การปลูกลำไยได้ เนื่องจากหลีกเลี่ยงการเกิดโรค และแมลงที่มากับได้ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อกรปลูกยางพาราได้ โดยขั้นตอนการปลูกลำไย ดังนี้

- การปรับพื้นที่ก่อนปลูกลำไยให้ไถดินลึกประมาณ 30 เซนติเมตร ตากดินไว้ 20-25 วัน พรุนย่อยดินอีก 1-2 ครั้ง พร้อมทั้งเก็บตอไม้ เศษไม้ และเศษวัชพืชออกให้หมด เพื่อปรับสภาพพื้นที่ให้เหมาะสมสำหรับการปลูกสวนลำไย

- พันธุ์คอ เป็นพันธุ์ลำไยที่ออกดอกและติดผลง่ายกว่าพันธุ์อื่นๆ ให้ผลผลิตค่อนข้างสม่ำเสมอ เริ่มให้ผลผลิตเมื่ออายุ 3 ปี หลังปลูก โดยจะออกดอกกลางเดือนมกราคม เก็บผลผลิตเดือนกรกฎาคม-สิงหาคม ลักษณะผลค่อนข้างกลม สีน้ำตาลอ่อนรสหวาน

- ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเครื่องมืออุปกรณ์ทางการเกษตรการปลูกลำไยปีที่ 1 โดยเฉลี่ยค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเครื่องมืออุปกรณ์ทางการเกษตรการปลูกลำไยของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดลำพูน จำนวน 40,573 บาท/ไร่ ค่าเสื่อมราคา 6,533 บาท/ไร่

- ค่าแรงงานการปลูกลำไยจำแนกเป็นรายปีที่ 1-5 ซึ่งโดยเฉลี่ยค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับแรงงานการปลูกลำไยจำแนกเป็นรายปีของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดลำพูน ปีที่ 5-7 จำนวนปีละ 7,067 บาท/ไร่

- ค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาลำไยปีจำแนกเป็นรายปีที่ 5-7 โดยเฉลี่ยค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาลำไยจำแนกรายปีของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดลำพูน ปีที่ 5-7 จำนวนปีละ 7,575 บาท/ไร่ ปี

เมื่อจำแนกค่าใช้จ่ายต่างๆ ในขั้นตอนการปลูกลำไยแล้ว จึงสามารถนำมาคำนวณต้นทุนแปร ได้ดังนี้

- โดยเฉลี่ยต้นทุนผันแปรในการปลูกลำไยของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดลำพูน ปีที่ 5 จำนวน 18,382 บาท/ไร่ ปีที่ 6 จำนวน 18,382 บาท/ไร่ ปีที่ 7 จำนวน 18,382 บาท/ไร่
- รายได้จากการขายผลผลิตลำไยเมื่อจำแนกเป็นรายปีที่ 1-5 โดยเฉลี่ยรายได้จากการขายผลผลิตลำไยจำแนกเป็นรายปีของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดลำพูน โดยปีที่ 3 จำนวน 89,567 บาท/ไร่ ปีที่ 4 จำนวน 135,400 บาท/ไร่ และปีที่ 5 จำนวน 124,880 บาท/ไร่
- ผลตอบแทนของการปลูกลำไย โดยเฉลี่ยผลตอบแทนของการปลูกลำไยของเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดลำพูน โดยปีที่ 5 จำนวน 71,185 บาท/ไร่ ปีที่ 6 จำนวน 117,018 บาท/ไร่ ปีที่ 7 จำนวน 106,498 บาท/ไร่

ส่วนที่ 6 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ

ข้อดีของการปลูกลำไยคือทำให้มีรายได้ช่วงระยะก่อนเปิดกรีดขาง ส่วนข้อเสียการปลูกลำไยมีต้นทุนการบำรุงรักษาลำไยที่สูง และผลตอบแทนในแต่ละปีให้ผลผลิตเพียง 2 เดือน คือเดือนกรกฎาคม-สิงหาคม เท่านั้น

อุปสรรคในการปลูกยางพาราคือให้ระวังเรื่องน้ำทั้งในฤดูแล้ง และฤดูฝน ไม้ให้น้อย หรือมากจนเกินไป แนวทางแก้ไข เกษตรกรอำเภอป่าซาง เกษตรกรอำเภอแม่ทา เกษตรกรอำเภอถ้ำ สรุปลงความคิดเห็นได้ว่า ต้องมีการดูแล เอาใจใส่ต่อยางพารา และลำไย ให้ดีเท่าที่ควร ทั้งเรื่องน้ำ และการบำรุงรักษา และเมื่อถึงเวลาต้องนำลำไยออก เกษตรกรไม่ควรเกิดความเสียดายต่อลำไยนั้น เพราะจะทำให้พืชทั้ง 2 ชนิด แคระแกรนและไม่ได้ผลผลิตทั้งคู่

5.2 อภิปรายผล

การปลูกยางพารา

จากการสำรวจเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดลำพูน พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีกรรมสิทธิ์เป็นเจ้าของทั้งหมด มีแหล่งเงินทุนสนับสนุน คือ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ส่วนพันธุ์ยางพาราโดยเฉลี่ยมาจากสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ในส่วนของการเกษตร เกษตรกรอำเภอป่าซางมีการซื้อเครื่องมือและอุปกรณ์ทางการเกษตรแต่เดิมในการปลูกลำไยแล้ว ดังนั้นเมื่อมีการปลูกยางพารามีจึงมีการซื้อเครื่องมืออุปกรณ์ทางการเกษตรเพิ่มเติมค่อนข้างน้อยกว่า เกษตรกรอำเภออื่นๆ และเกษตรกรอำเภอแม่ทามีแนวคิดในการลดการใช้สารเคมีในการปราบวัชพืช ทำให้จำนวนครั้งต่อปีในการใช้สารเคมีปราบวัชพืชน้อยกว่า เกษตรกรอำเภออื่นๆ โดยเกษตรกรอำเภอแม่ทา จะปราบวัชพืชโดยใช้แรงงานภายในครอบครัว ส่วนต้นทุนรวมโดยเฉลี่ย ปีที่ 1 จำนวน 32,155 บาท/ไร่ ประกอบด้วย ต้นทุนคงที่ ได้แก่ ค่าภาษีที่ดิน และค่าเสื่อมราคาของเครื่องมือและอุปกรณ์ ส่วนต้นทุนผันแปร ได้แก่ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับวัตถุดิบปลูกยางพารา เครื่องมืออุปกรณ์ทาง

การเกษตรของการปลูกยางพาราที่ซื้อเพิ่มเติม ค่าแรงงานการปลูกยางพารา ค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาต้นยางพารา เป็นต้น ในปีที่ 2 และ 3 เป็นปีที่มีการบำรุงรักษาต้นยางพารา มีต้นทุนรวมเท่ากับ 16,053 บาท/ไร่ และ 15,670 บาท/ไร่ ตามลำดับ สอดคล้องกับ จุริพร จอมวุฒิ (2551) ที่พบว่าสาเหตุที่ทำให้สวนยางพารา เพราะได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมจากภาครัฐบาลมีการให้กล้าพันธุ์ยางพาราพันธุ์ RRIM 600 แก่เกษตรกรที่มีเอกสารสิทธิ์ที่ดิน หรือเอกสารอื่นที่แสดงถึงกรรมสิทธิ์ในที่ดินนั้น โดยแหล่งหนี้ที่สำคัญของเกษตรกร คือ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร และประเด็นของต้นทุนก่อนเปิดกรีดยาง มีลักษณะใกล้เคียงกัน คือมีต้นทุนรวม เท่ากับ 48,427 บาท/ไร่ แบ่งเป็นต้นทุนผันแปร จำนวน 7,709 บาท/ไร่ และต้นทุนคงที่ จำนวน 12,259 บาท/ไร่ ซึ่งต้นทุนผันแปรประกอบด้วย ค่าใช้จ่ายในการปลูก ค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาในช่วงที่ต้นยางอายุ 1-6 ปี เป็นช่วงที่ต้นยางยังไม่สามารถให้ผลผลิตได้ เกษตรกรจึงต้องมีการดูแลรักษาสวนยางพาราให้สามารถเจริญเติบโตได้อย่างดีซึ่งต้องมีทั้งการใส่ปุ๋ยและปราบวัชพืช ส่วนต้นทุนคงที่ ประกอบด้วย ค่าภาษีที่ดิน ค่าอุปกรณ์ต่างๆ

การปลูกลำไย

จากการสำรวจเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดลำพูน พบว่า พันธุ์คอ เป็นพันธุ์ลำไยที่ออกดอกและติดผลง่ายกว่าพันธุ์อื่นๆ ให้ผลผลิตค่อนข้างสม่ำเสมอ ส่วนต้นทุนผันแปร ประกอบด้วย ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเครื่องมืออุปกรณ์ทางการเกษตรการปลูกลำไย ค่าแรงงานการปลูกลำไย และ ค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาลำไย โดยจำครั้งที่ปีที่ 5, 6 และ 7 โดยมีค่าเท่ากับ 18,382 บาท/ไร่ เนื่องจากเป็นค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาลำไยในแต่ละปีมีวิธีการดูแลที่เหมือนกันทุกปี และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยแล้วจึงไม่มีความแตกต่างกันในแต่ละปี สอดคล้องกับ จริยา หมั่นแก้ว (2553) ที่พบว่าเกษตรกรนิยมปลูกลำไยพันธุ์คอ โดยให้เหตุผลว่าเป็นพันธุ์ที่ออกผลได้เร็วกว่าพันธุ์อื่นและเป็นที่ต้องการของตลาดสูงกว่าพันธุ์อื่น ในส่วนของต้นทุนผันแปร ประกอบด้วย ค่าใช้จ่ายการดำเนินงาน ค่าแรงในการให้น้ำและใส่ปุ๋ย ตัดแต่งกิ่ง ส่วนค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาบำรุง ได้แก่ ค่าปุ๋ย ค่ายาปราบศัตรูพืช และแมลง ในส่วนราคาลำไยไม่ว่าจะเป็นนอกฤดูหรือในฤดูหากเกษตรกรจำหน่ายได้ราคาที่ดีขึ้นจะส่งผลให้เกษตรกรมีผลตอบแทนที่ดีและอาจสามารถคืนทุนได้เร็วขึ้น ในส่วนของต้นทุนการปลูกลำไย พบว่ามีความใกล้เคียงกัน คืออยู่ระหว่างต้นทุนการปลูกลำไยเฉลี่ยต่อไร่ ระหว่างปีที่ 1-15 เป็นจำนวน 4,577-45,457 บาท/ไร่

5.3 ข้อค้นพบ และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาดัชนีทุนและผลตอบแทนของการปลูกยางพาราเพื่อทดแทนการปลูกลำไยของเกษตรกรในจังหวัดลำพูน สามารถสรุปข้อค้นพบ และข้อเสนอแนะ ได้ดังนี้

1. เมื่อเปรียบเทียบต้นทุนรวม โดยเฉลี่ยของการปลูกยางพาราเพื่อทดแทนการปลูกลำไยของเกษตรกรในจังหวัดลำพูน พบว่า ต้นทุนรวมการบำรุงรักษาของการปลูกยางพาราปีที่ 2 และปีที่ 3 มีค่าน้อยกว่า ต้นทุนรวมการบำรุงรักษาของการปลูกลำไยปีที่ 5 และปีที่ 6 เท่ากับ 2,329 บาท/ไร่ และ 2,712 บาท/ไร่ นอกจากนี้เกษตรกรอำเภอป่าซางมีการซื้อเครื่องมือและอุปกรณ์ทางการเกษตรแต่เดิมในการปลูกลำไยแล้ว ดังนั้นเมื่อมีการปลูกยางพาราจึงมีการซื้อเครื่องมืออุปกรณ์ทางการเกษตรเพิ่มเติมค่อนข้างน้อยกว่าเกษตรกรอำเภออื่นๆ และเกษตรกรอำเภอแม่ทามีแนวคิดในการลดการใช้สารเคมีในการปราบวัชพืช ทำให้จำนวนครั้งต่อปีในการใช้สารเคมีปราบวัชพืชน้อยกว่า เกษตรกรอำเภออื่นๆ โดยเกษตรกรอำเภอแม่ทา จะปราบวัชพืชโดยใช้แรงงานภายในครอบครัว ดังนั้นเกษตรกรจึงควรเพิ่มเติมการประยุกต์ใช้ทำเครื่องมือและอุปกรณ์ที่มีอยู่เดิมนี้ในด้านการลดการจ้างแรงงานเพื่อประหยัดต้นทุน เช่นการนำเครื่องจักรรถแทรกเตอร์ให้สามารถติดตั้งอุปกรณ์อื่นต่อท้ายได้ในการพรวนดิน การตัดหญ้า เพื่อความสะดวกและรวดเร็วในการทำงาน

2. ในส่วนของผลตอบแทนของการปลูกลำไย พบว่า การปลูกลำไยมีช่วงของการให้ผลผลิตปีละ 2 เดือน คือ เดือนกรกฎาคม-สิงหาคม แต่การปลูกยางพาราเมื่อถึงระยะการให้ผลผลิตโดยปกติเริ่มให้ผลผลิตน้ำยางปีที่ 7 แต่เกษตรกรกลุ่มตัวอย่างสามารถเร่งการเจริญเติบโตให้สามารถผลิตน้ำยางได้ภายในเวลา 3 ปีซึ่งใกล้เคียงกับการปลูกลำไย ดังนั้นด้วยระยะเวลาการเริ่มให้ผลผลิตที่เท่ากันแต่ต้นยางพาราสามารถให้ผลผลิตน้ำยางเกือบตลอดทั้งปี ยกเว้นในช่วงผลัดใบ 1 เดือน และนอกจากนี้การปลูกลำไย มักประสบปัญหาผลผลิตล้นตลาดส่งผลทำให้ราคาตกต่ำ เนื่องจากมีผลผลิตออกมาจำนวนมากในช่วงระยะเวลาเดียวกัน ดังนั้นเกษตรกรจึงหันมาปลูกยางพาราเพื่อทดแทนการปลูกลำไย ทั้งนี้เพื่อพัฒนาการปรับปรุงประสิทธิภาพการปลูกยางพาราให้ดีขึ้น เกษตรกรควรต้องมีการศึกษาความรู้เพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง เช่นเทคโนโลยีการแปรรูปยางพาราที่รองรับกับตลาดในปัจจุบัน และสามารถเก็บไว้ได้นาน เพื่อให้เกษตรกรสามารถเพิ่มมูลค่าน้ำยางพาราได้มากขึ้น

3. ในอำเภอป่าซางมีพื้นที่บางส่วนของเกษตรกรมีการเก็บผลผลิตน้ำยางพาราโดยวิธีการเจาะน้ำยางพาราพร้อมทั้งทำการเพิ่มผลผลิตน้ำยางให้สูงขึ้นโดยใช้ฮอร์โมนเอทิลีนเพื่อเพิ่มน้ำยางซึ่งสามารถแก้ปัญหาแรงงานกรีดยางที่ไม่มีคุณภาพ โดยเมื่อแรงงานที่ไม่มีคุณภาพกรีดยางแล้วในเวลาต่อมาหน้ำยางที่กรีดยไปแล้วจะเกิดรอยปุ่มบริเวณหน้ำยาง ทำให้ไม่สามารถกรีดยางเดิมได้อีกต่อไป และเมื่อฝนตกชุกติดต่อกัน จะทำให้น้ำฝนไหลปะปนกับน้ำยางทำให้น้ำยางเสีย จึงมีการหยุดกรีดยางทั้งในช่วงฤดูฝน นอกจากนี้เกษตรกรจึงควรมีการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการสวนยางพารา วิธีการเก็บผลผลิตที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นกว่าเดิม พร้อมทั้งการรับความรู้ทาง

เทคโนโลยีในการช่วยเพิ่มผลผลิตน้ำยางจากทั้งหน่วยงานภาครัฐ และเอกชนอย่างต่อเนื่อง เพื่อจะ
สามารถลดต้นทุนการปลูกยางพาราได้มากขึ้นกว่าเดิม

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved